

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 22/20
U Luxembourg 3. ožujka 2020.

Presuda u predmetu C-717/18
X (Europski uhidbeni nalog – Dvostruka kažnjivost)

Kako bi ocijenili treba li europski uhidbeni nalog izdan u odnosu na osobu osuđenu u Španjolskoj za kazneno djelo veličanja terorizma i ponižavanja žrtava terorizma izvršiti bez provjere je li to kazneno djelo kažnjivo i u Belgiji, belgijski sudovi moraju uzeti u obzir visinu kazne predviđene španjolskim zakonodavstvom primjenjivim na počinjena djela

U presudi X (Europski uhidbeni nalog – Dvostruka kažnjivost) (C-717/18), donesenoj 3. ožujka 2020., **veliko vijeće Suda presudilo je da članak 2. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu¹** (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka) **zahtijeva da, kako bi se provjerilo je li kazneno djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog kažnjivo u državi članici izdavateljici naloga kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode u najvišem propisanom trajanju od najmanje tri godine, kako je utvrđeno pravom te države članice, pravosudno tijelo izvršenja uzme u obzir zakonodavstvo navedene države članice u njegovoj verziji koja se primjenjuje na djelo koje je predmet postupka u okviru kojeg je izdan europski uhidbeni nalog, a ne u njegovoj verziji koja je bila na snazi u trenutku izdavanja tog uhidbenog naloga.** Ta provjera potrebna je jer na temelju te odredbe izvršenje europskih uhidbenih naloga izdanih za određena kaznena djela kažnjiva kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode u najvišem propisanom trajanju od najmanje tri godine ne može podlijeći provjeri dvostruke kažnjivosti djela, odnosno pretpostavci da ta kaznena djela budu kažnjiva i na temelju prava države članice izvršiteljice naloga.

Audiencia Nacional (Visoki nacionalni sud, Španjolska) 2017. osudila je osobu X, među ostalim, za djela počinjena 2012. i 2013. koja čine kazneno djelo veličanja terorizma i ponižavanja žrtava terorizma predviđeno u članku 578. **španjolskog Kaznenog zakonika u njegovoj verziji koja je bila na snazi u trenutku počinjenja tih djela.** Taj sud je osobi X tako izrekao **kaznu zatvora u najvišem propisanom trajanju od dvije godine kako proizlazi iz te verzije španjolske kaznene odredbe.** Ipak, ta je odredba 2015. bila izmijenjena te od tada propisuje kaznu zatvora u najvišem trajanju od tri godine.

Budući da je osoba X napustila Španjolsku i otišla u Belgiju, Audiencia Nacional (Visoki nacionalni sud) izdala je 2018. u odnosu na nju **europski uhidbeni nalog za počinjenje kaznenog djela „terorizma”, koje se nalazi na popisu kaznenih djela u odnosu na koje je ukinuta provjera dvostruke kažnjivosti djela.** Hof van beroep te Gent (Žalbeni sud u Gentu, Belgija), odlučujući o žalbi u okviru postupka izvršenja tog uhidbenog naloga, odlučio je Sudu uputiti zahtjev za prethodnu odluku zbog svojih **dvojbi u pogledu verzije članka 578. španjolskog Kaznenog zakonika koju valja uzeti u obzir (verziju koja se primjenjuje na djelo koje je predmet glavnog postupka ili onu koja je bila na snazi u vrijeme izdavanja europskog uhidbenog naloga), kako bi provjerio je li pretpostavka koja se odnosi na gornju granicu kazne oduzimanja slobode od najmanje tri godine u predmetnom slučaju ispunjena.**

¹ Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.)

Sud je najprije naveo da tekst članka 2. stavka 2. Okvirne odluke ne pojašnjava koju verziju zakonodavstva države članice izdavateljice valja uzeti u obzir ako je to zakonodavstvo izmijenjeno u razdoblju između počinjenja predmetnog djela i izdavanja, odnosno izvršenja, europskog uhiđenog naloga. Konkretno, upotreba indikativa prezenta u navedenoj odredbi ne omogućava zaključak da treba uzeti u obzir verziju koja je bila na snazi u trenutku izdavanja tog uhiđenog naloga.

Potom, kad je riječ o kontekstu u kojem se nalazi ta odredba, Sud je napomenuo da članak 2. stavak 1. Okvirne odluke među ostalim predviđa da europski uhiđbeni nalog može biti izdan za kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode od najmanje četiri mjeseca. Međutim, taj donji prag može se odnositi samo na kaznu koja je u odluci kojom je izrečena kazna stvarno izrečena u skladu s pravom države članice izdavateljice naloga koje se primjenjuje na kazneno djelo na koje se ta odluka odnosi, a ne na kaznu koja je mogla biti izrečena na temelju prava te države članice primjenjivog u vrijeme izdavanja tog uhiđenog naloga. Navedeno mora vrijediti i kad je riječ o izvršenju europskog uhiđenog naloga primjenom članka 2. stavka 2. Okvirne odluke. Naime, tumačenje prema kojem bi pravosudno tijelo izvršenja moralo uzeti u obzir verzije zakonodavstva države članice važeće u dvama različitim trenucima – jednu kad provjerava pretpostavke za izdavanje europskog uhiđenog naloga iz članka 2. stavka 1. te okvirne odluke, a drugu kad odlučuje o tome treba li taj uhiđbeni nalog, na temelju članka 2. stavka 2. te okvirne odluke, izvršiti bez provjere dvostruke kažnjivosti – ugrozilo bi dosljednu primjenu tih dviju odredbi.

Nadalje, tumačenje prema kojem valja uzeti u obzir verziju zakonodavstva države članice izdavateljice naloga koja se primjenjuje na predmetno djelo potkrijepljeno je člankom 8. Okvirne odluke. Ta odredba među ostalim predviđa da europski uhiđbeni nalog sadržava podatke koji se odnose na izrečenu kaznu ili raspon propisane kazne za kazneno djelo u skladu s pravom države članice izdavateljice uhiđenog naloga, pri čemu takvi podaci moraju biti pruženi u skladu s obrascem u prilogu Okvirnoj odluci. Iz tog obrasca proizlazi da se ti podaci odnose na „izrečenu” kaznu, tako da je to ona kazna koja se, ovisno o slučaju, može izreći ili koja je stvarno izrečena u osuđujućoj odluci i stoga ona koja proizlazi iz verzije zakonodavstva države članice izdavateljice naloga koja se primjenjuje na predmetna djela.

Sud je također naveo da je to tumačenje članka 2. stavka 2. Okvirne odluke potkrijepljeno svrhom te odluke koja se sastoji u olakšavanju i ubrzavanju pravosudne suradnje uvođenjem novog pojednostavljenog i učinkovitijeg sustava predaje osuđenih osoba ili osoba osumnjičenih da su povrijedile kazneni zakon. Stoga pravosudno tijelo izvršenja mora imati mogućnost osloniti se na podatke o visini kazne sadržane u samom europskom uhiđenom nalogu, u skladu s obrascem koji se nalazi u prilogu toj okvirnoj odluci. Kad bi se od tog tijela zahtijevalo da provjeri je li zakonodavstvo države članice izdavateljice naloga koje se primjenjuje na predmetna djela bilo izmijenjeno nakon počinjenja tih djela, to bi bilo, s jedne strane, protivno svrsi Okvirne odluke i, s druge strane, načelu pravne sigurnosti, s obzirom na poteškoće s kojima bi se to tijelo moglo susresti kako bi utvrdilo različite eventualno relevantne verzije tog zakonodavstva.

Naposlijetku, **Sud je istaknuo da činjenica da predmetno kazneno djelo ne može dovesti do predaje bez provjere dvostruke kažnjivosti djela primjenom članka 2. stavka 2. Okvirne odluke ne znači automatski da se izvršenje europskog uhiđenog naloga mora odbiti. Naime, na pravosudnom tijelu izvršenja je da u pogledu tog kaznenog djela ispita kriterij dvostruke kažnjivosti djela naveden u članku 2. stavku 4. Okvirne odluke.**

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106